

[Anden næstformand]

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af rådighedsbeløbet i 1981, varmhjælp til pensionister).

(Lovforslag nr. L 228. Fremsat 9/5 80. Første behandling 12/5 80. Betænkning 22/5 80. Anden behandling 28/5 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag af Alfred Hansen (DR) og Lis Starcke (DR) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Alfred Hansen (DR) og Lis Starcke (DR):

Til § 1

Den foreslåede § 13 a affattes således:

»§ 13 a. Til personer, der er berettiget til at modtage pensionstillæg i henhold til § 10 i lov om folkepension, § 11 i lov om invalidepension m. v. og § 3 i lov om pension til enker m. fl., ydes i 1981 et særligt beløb på 372 kr.«

Bemærkninger

Forslaget tager sigte på en ligelig fordeling af de 200 mill. kr., der af ministeren foreslås anvendt til varmhjælp, mellem de pensionister, der får mere end folkepensionens grundbeløb.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet har, som det vil være medlemmerne bekendt, stillet et ændringsforslag, som går ud på, at de 200 mill. kr., som skal gives i ekstra varmhjælp til pensionister, fordeles på den måde, at man tager alle de pensionister, som får mere end grundbeløbet – det må være dem, der er særlig socialt trængt, det må være dem, der har det største

sociale behov – og tilstiller disse pensionister ligelige beløb, og det vil efter ministeriel udregning svare til 372 kr. i 1981.

Når vi har gjort det, så skyldes det, at vi er meget betænkelige ved det administrationsbesvær, det vil medføre, når pensionisterne skal ansøge, og når man i de kommunale bistandskontorer skal finde ud af, hvem der nu har hjælp behov. Det er endvidere ud fra det synspunkt, at der sandsynligvis er mange pensionister, som faktisk er berettiget til at få denne varmhjælp, men som måske ikke er klar over, at de har denne mulighed, og selv om de er klar over, at de har denne mulighed, så er det forbundet med en vis ulejlighed at skulle søge om det. Nu er der jo tale om ældre mennesker, og det er givet, at der er mange ældre, der, selv om de har behov for denne hjælp, ikke er i stand til at ansøge om den.

Jeg har forstået det sådan, at ministeren ikke efter vedtagelsen af dette lovforslag vil tage initiativ til f. eks. at tilstille alle pensionister en skrivelse, hvori man gør opmærksom på, at denne lov er vedtaget, og at de har de og de muligheder for at ansøge om at komme i betragtning. Hvis ministeren ville have sendt en sådan skrivelse og samtidig opfordret de ældre til at ansøge, så er det da muligt, at ændringsforslaget ikke var kommet. Vi er meget utrygge ved, at pensionisterne med hensyn til orientering kun får det, som de enkelte dagblade måske vil skrive om denne sag.

Vores forslag skal altså ses som udtryk for, at vi gerne vil sikre, at alle de ældre pensionister, som har behov, virkelig får et beløb tilsendt. Det er ganske givet ikke tilstrækkeligt til at dække de omkostninger, som er forbundet med de afgiftsforhøjelser, som er årsag til, at forslaget overhovedet er kommet her i salen. Vi er altså meget utrygge ved den fordelingsnøgle, regeringen har opstillet.

Jeg erindrer en lille personlig oplevelse for nogle måneder siden, da et tilsvarende lovforslag var vedtaget. Da horte jeg socialministeren i Radioavisen en søndag middag, hvor socialministeren skulle forklare, hvordan man nu skulle fordele disse penge. Hun blev spurgt, om det nu også virkelig var de socialt svage, der fik del i disse beløb, og jeg mener at erindre, at socialministeren bl. a. sagde: så må de argumentere sig til det. Jeg har svært ved at forestille mig, at alle pensionister vil